

Поштовани господине Градоначелниче,
Поштовани представници Скупштине
Града Новог Сада,

Уважени представници градских већа,
Поштовани чланови Комисије за
обележавање празника и доделу признања,
Уважени господине Генерале,
Високопречасни и часни оци,
Поштоване госпође и господо,
Драга браћо и сестре,

Припала ми је велика част да се у име
овогодишњих лауреата Октобарске награде и
Новембарске повеље Града Новог Сада захвалим
предлагачима, члановима Комисије, Скупштини
Града и господину Градоначелнику на избору и
додели ових признања.

Како смо имали прилике да чујемо, у основи
октобарских и новембарских догађаја које данас
спомињемо, централно место заузимају СЛОБОДА и
борба нашег народа за ослобођење и јединство.

Када кажемо *слобода* и *ослобођење*, не мислимо
само на слободу и ослобођење *од* некога или нечега
(на пример од спољашњих непријатеља и завојевача
или пак од унутрашњих зломислитеља и
злонамерника) него, у првом реду, на слободу *за*
неког и нешто, конкретно за наше ближње, за
правду, мир, добру вољу међу људима, са врхунцем у

љубави без условâ и међâ. Нећете ми, верујем, замерити што ћу после више од пола века живљења у монашком руху и после тридесет година епископскога служења – употребити традиционални, новозаветни, православни хришћански појам, појам слободе којом нас је Христос ослободио, појам духовне, суштаствене, онтолошке слободе, слободе за љубав и у љубави, слободе која, с једне стране, превазилази, а са друге стране омогућује и обезбеђује сваку другу слободу, националну, државну, културну, политичку и тако редом.

Због тог узвишеног идеала слободе, свима нама који смо данас понели ова велика признања, остаје обавеза да се и убудуће трудимо да будемо у служби нашег народа и свих грађана Новог Сада и Србије. Да ће тако бити, немам никакве сумње јер, гледајући поред себе ове часне људе који су данас примили одавно заслужена признања, — посебно оне који су, спремни да жртвују и своје животе ако устреба, себе ставили у службу својим ближњима, — уверени смо да Нови Сад има чиме да се поноси, као што се и сви ми заједно поносимо нашим градом.

Што се Епархије бачке тиче, без лажне скромности или неразумног хвалисања, чињеница је да смо се протекле три деценије трудили да будемо

отворени за сарадњу са свима који су са нама желели да сарађују, а посебно да наш град, нашу Србију и наш народ откријемо или бар приближимо људима који су нас, у току и после несрећног грађанског рата и НАТО-бомбардовања Србије, гледали као највеће кривце за мал'тене све недаће на овоме свету. Било је тешко, али и часно залагати се за истину о нашем народу и патњама кроз које је прошао, сведочити о порушеним мостовима нашега града и о разореној земљи која је била крива само зато што је желела да буде и остане слободна, целовита и самосвојна.

По примеру мојих славних и великих претходника, новчани део ове награде биће прослеђен Добротворној установи Епархије бачке *Владика Платон Атанацковић* за реализацију пројекта Народне кухиње. Радујемо се што ћемо, ако Бог дâ, за неколико дана извршити освећење просторијâ, чиме ће званично започети рад Народне кухиње. Ово признање заправо и припада нашем верном народу у Новом Саду и Бачкој, као и свим људима добре воље са којима смо сарађивали и сарађујемо без обзира на њихову верску или националну припадност. Нови Сад је отворен град, град за свакога, а ту врлину му је макар једним делом подарио српски народ и његов православни етос, као и многи појединци попут данашњих лауреата који су

својим трудом, прегалаштвом, пожртвованошћу и љубављу овај град учинили Српском Атином. Верујемо да Нови Сад чека светла будућност и молимо се Богу да тако буде, упркос свим проблемима кроз које пролазимо и као држава и као део света. Још једампут, хвала Новом Саду, предлагачима, Комисији, Скупштини Града и Градоначелнику што су препознали службу и труд свих награђених, па и мене као последњег међу њима, за опште добро и истакли је као пример другима.